

De subtiele kracht van Klankzang

**Een empirisch onderzoek naar de
helende kracht van klankzang**

Deel 2

Titia ten Bosch en Auke

INLEIDING TITIA

HET DOEL VAN ALLE ERVARING IS OPENBARING

Dit onderzoek naar de helende werking van klankzang is geheel gericht op ervaringen, verkregen tijdens de klankzangbehandelingen van dat moment. Deze ervaringen leiden tot openbaringen, die in dit tweede deel van “De subtiele kracht van klankzang” worden weergegeven door mij die de klankzang geeft en Auke die deze ontvangt.

In dit deel wil ik iets dieper ingaan op de werking en functie van het etherisch lichaam, het gebied waar de klankzang zich op richt.

Ons uitgangspunt is: Alles is energie.

Wij zijn als menselijk wezen een samenstelling van verschillende soorten van kracht. Er is de kracht die we kunnen beschouwen als het energieaspect van de cellen of atomen van ons lichaam.

Dan is er ook een tweevoudige energie die de ziel belichaamt. Wij kunnen ons voorstellen dat een stroom van energie zich splitst wanneer deze in de vorm, in dit geval ons lichaam, binnenstroomt. Eén stroom van levensenergie en één stroom van bewustzijnsenergie. De één heeft zijn ankerpunt in het hart, de ander in het hoofd. Vanuit het hart bezielt de levensenergie ons hele fysieke lichaam via de bloedstroom. Deze stroom van levensenergie houdt alle levende atomen en cellen bij elkaar.

De stroom van bewustzijn is verankerd in ons stoffelijk brein. Bewustzijn geeft ons het vermogen contact te maken, aan te voelen en verstandelijk te verklaren. Deze stroom van bewustzijn concentreert zich in het gebied van de pijnappelklier en naarmate wij groeien in ervaring – en ervaring is openbaring – begint de ziel – het bewustzijnsaspect – van daaruit steeds sterker de leiding op zich te nemen en ons fysieke lichaam te gebruiken. Ons lichaam is dan een instrument voor de ziel om zich uit te drukken. We kunnen ons voorstellen hoe de ziel bewust gerichte energie in ons lichaam brengt – en wel door bemiddeling van het etherisch lichaam.

Dit energielichaam heeft, waar energielijnen elkaar vaker kruisen, zeven grote brandpunten van kracht in zich. In ons etherisch lichaam vinden we er vijf langs de ruggegraat en twee in het hoofd. De energiecentra zijn punten van opname en verdeling.

Ons endocriene klierenstelsel is de tastbare uitdrukking van het etherisch lichaam en zijn zeven centra en vormt een groot verbindingssysteem. De klieren brengen alle delen van ons lichaam met elkaar in verbinding door middel van de bloedstroom. De zeven energiecentra vinden we in dezelfde streek waar de zeven grote klieren zich bevinden. Elk krachtcentrum zorgt voor het leven en de kracht van de overeenkomende klier. Het kruincentrum geeft leven aan de pijnappelklier – Het voorhoofdcentrum aan de hypofyse – Het keelcentrum aan de schildklier – Het hartcentrum aan de thymusklier – Het zonnevlechtcentrum aan de alveesklier – Het sacrale (heiligbeen) centrum aan de geslachtsklieren – Het stuitcentrum aan de adrenaleklieren (bijnieren).

Het derde stelsel, ons zenuwstelsel is een tastbaar netwerk van energieën en krachten en eveneens een uiterlijke uitdrukking van ons etherisch lichaam. Subtiele, fijne energiedraden liggen ten grondslag aan ons zenuwstelsel en brengen de juiste werking van de zintuigen teweeg. De vijf contactpunten met de tastbare wereld, de fijnere werelden en, afhankelijk van de staat van onze ontwikkeling, met de geestelijke rijken. Deze drie stelsels, ons etherisch lichaam, zenuwstelsel en endocriene klierenstelsel, zijn nauw met elkaar verbonden en van elkaar afhankelijk. Van deze drie stelsels hangt onze gehele innerlijke gezondheid af. De fijne energiedraden van het etherisch lichaam werken in op ons zenuwstelsel, zodat ons endocriene klierenstelsel wordt gevormd tot wat het is.

De bloedstroom is aansprakelijk voor de toestand van onze gezondheid, daar het bloed door ons hele lichaam stroomt, en het lichaam van leven, energieën en krachten van de hiervoor genoemde stelsels voorziet.

Het etherisch lichaam, het grote symbool van de ziel, kenmerkt zich door zijn licht en trillingssnelheid, die altijd gelijk opgaat met de ontwikkeling van de ziel.

Klankzang roept de werkzaamheid van onze eigen ziel in om, al dan niet in hetzelfde lichaam, genezing te bewerkstelligen die tot gezondheid leidt. Gezondheid die mogelijk wordt gemaakt wanneer ziele-energie zonder belemmeringen in elk aspect van ons kan stromen.

Onze ziel is de wære genezer, die elk deel kan bezielen en de bron van alle ziekten kan wegnemen door verstoppingen en blokkades op te lossen.

De subtiele kracht van klankzang helpt ons ervaringen tot openbaringen te maken die leiden tot meer inzicht in de processen van ziekte en gezondheid.

*Alle ervaring leidt tot openbaring.
Alle openbaring maakt bewust.
Bewustzijn "breekt" ons innerlijk verzet,
Doorstraalt ons lichaam tot gezondheid,
Tot instrument van onze ziel.*

Titia ten Bosch

INLEIDING AUKE

19 oktober 2006

Sinds begin september, na een operatie aan mijn prostaat, is mijn leven zowel fysiek als mentaal in een andere dimensie komen te staan. Fysiek herken ik dit lichaam niet meer. Daarvoor was ik werkzaam als hard werkend timmerman, die 's avonds "op een gezonde manier" vermoeid zijn bed opzocht en de volgende dag actief en intensief verder ging. Daarnaast met vrienden sportief nog een potje ging tennissen en in de weinige vrije tijd zorg droeg voor het gezin en werkzaamheden deed in en om het huis.

Misschien niet reëel tegenover een leeftijd van 58 jaar, maar ik wist niet anders, kon de tredmolen niet stoppen, totdat ik wist dat ik geopereerd moest worden en dat ik daarvan moest herstellen, dat doe ik dan maar, even een pauze. Het bleek een lange pauze te worden, een moeilijk herstel fysiek en mijn emotionele lichaam was verward. De tredmolen was tot stilstand gekomen. Ik herkende mezelf niet meer en zag een verdrietige oude man, die zocht naar levensenergie. Voor het eerst na weken een wandeling van een uur gemaakt, wat was ik trots, zie je wel Auke, je kunt het nog, wees gelukkig het komt wel weer, met die hoop omarmde ik mezelf voor geest en lichaam. Maar dat sprankje hoop verdween en veranderde in een nachtmerrie, toen de arts mij vertelde dat de operatie geslaagd was, maar er ook kanker geconstateerd is. Geloof, ongeloof, verbijstering, ontkenning, een shock, niemandsland, wist niet meer waar ik was en wat ik moest voelen. In de auto naar huis zonder te beseffen dat ik aan het rijden was. Volgens mij ben ik in een horrorfilm terecht gekomen.

Eind oktober ontmoette ik Titia, met wie ik mijn "ziek zijn" heb gedeeld. Haar voorstel om met mij door middel van klankzang het genezingsproces aan te gaan, verraste mij danig. Immers mijn hoop was gevestigd op de reguliere gezondheidszorg, een algemene gedachte dat de verantwoordelijkheid bij doktoren ligt. Maar naast de medische wegen besef ik dat ook een deel zorg en verantwoordelijkheid in mijn eigen handen ligt. Dit is het begin van een nieuwe ontmoeting met Titia en met mezelf door middel van klankzang.

Auke

HOE WIJ TE WERK GAAN.

De klankzangbehandelingen vinden wekelijks plaats 's morgens vanaf 10.00 uur bij Auke thuis. Twee keer is door omstandigheden, zoals griep en een vakantie, de behandeling een week verschoven.

Na een gesprek en iets te drinken gaan we naar de ruimte waar een behandeltafel staat waar Auke op ligt om in alle rust de klankzang te ontvangen.

Ik stem mij af op de "hele" Auke van dat moment en laat op de uitademing de door mij gezongen klanken in een stroom van binnenuit naar buiten komen. Deze klankenstroom heeft hoorbaar een duur van 10 minuten à een kwartier en een lange doorwerking erna.

Tijdens de klanken en in de stilte, die daarop volgt, nemen we de uitwerking van de klankzang waar.

Afzonderlijk van elkaar beschrijven wij de ervaringen en wisselen deze de volgende dag telefonisch uit.

2 november 2006: Eerste Klankzang

Beleving van Auke:

In het contact vandaag met Titia sta ik wat onwennig. Aan de ene kant wil ik met rust gelaten worden, immers ze hebben genoeg aan me gezeten, en aan de andere kant wil ik me kunnen ontspannen, even niets, alleen ontvangen.

Gedurende deze sessie lukt me dat een beetje en laat de klanken over me heenkomen, maar wel controlerend. Een soort schild wat ik om me heen voel, alsof ik mezelf wil beschermen, wat me tevens bewust maakt van hoe kwetsbaar ik me nog voel.

De klanken herinneren me aan de periode dat ikzelf mediteerde, soms in stilte, soms met klanken waarin ik heerlijk kon ontspannen. Besef meteen hoever ik daar vandaan ben komen te staan door het drukke leventje buiten mezelf om.

“Het is goed Auke om die klanken te ontvangen”, zeg ik tegen mezelf en kan het schild om me heen meer en meer loslaten. De klanken en hun trillingen raken mijn fysieke lichaam, maar niet als geheel. Het is net of het in tweeën is, een boven – en een onderlichaam. Mijn onderbuik waarin de kankercellen zich bevinden is gevoelloos, alsof het niet bij me hoort en er geen energie doorheen stroomt. De operatie voelt nog traumatisch en is voor mij moeilijk te accepteren. Voel boosheid opkomen over wat me is overkomen en wat me is aangedaan. Aan het eind van de sessie ben ik blijven liggen, verward over alles wat ik ook emotioneel ervaar.

Beleving van Titia:

Sluiers worden opgeschud en uitgeklopt.

Deze sluiers zijn een scheiding tussen de helderheid om je heen en je fysieke lichaam.

Je lichaam is verhard, verdicht, en niet in staat deze helderheid op te nemen. De sluiers zijn nog te vervuild, te stoffig. De verharding wordt vanuit het hoofd in stand gehouden.

10 november 2006

Beleving van Auke:

Na een week van medicus naar medicus, verlang ik sterk naar “niets moet, maar mag “zijn. De sessie van Titia is dus erg goed gepland. Kan me makkelijk ontspannen en openen.

De eerste sessie voelde ik nog een beschermend schild om me heen, maar nu verwelkom ik de klanken en trillingen. Ik laat ze over en in me komen en voel weer de twee helften van boven- en onderlichaam. Vind het niet prettig om twee helften te voelen, maar tegelijkertijd besef ik dat we altijd totaal willen zijn (het moeten dus). Door dit besef raken de klanken me dieper in het lichaam. Mijn ruggegraat begint te reageren, het is alsof er onder in mijn rug iets knapt of verschuift. Voel me klein worden, zie mezelf weer als klein jongetje vol met emoties van pijn en verdriet. Ik verlang naar mijn moeder, wil haar warmte en bescherming. Dan realiseer ik me dat de ene helft te maken heeft met mijn volwassenheid, groot zijn, verantwoordelijkheid dragen, en de andere helft met gewoon te kunnen zijn zoals mijn moeder mij omringd heeft met een onvoorwaardelijke liefde. (Het is goed mijn jongen zoals je bent). Er daalt rust in mijn lichaam, een ontspanning en heelheid. Sinds lange tijd kan ik weer even heelheid voelen en koesteren.

Beleving van Titia:

Tijdens de klanken wordt er energie rond je verzameld.

In de stilte wordt er net als de vorige keer aan je tenen getrokken, alsof vanuit je tenen omhoog een scherpe metalen plaat wordt opgetrokken.

Op een gegeven moment wordt een zwaard in je middenrif geplant, er dwars doorheen, waardoor je niet van je plaats kunt komen. Door dit zwaard ontstaat er voorzichtig een spiraalbeweging naar boven in je lichaam. Een kleine spiraal, bestaande uit allerlei kleuren, komt als een soort confetti spirallend omhoog boven het middenrif uit.

17 november 2006

Beleving van Auke:

De afgelopen dagen waren pittig, het ziek zijn, waarom is alles niet normaal en waarom ben ik ziek, maalden door mijn hoofd. De behandeling van de acupunctuur is fysiek een ondersteuning maar mentaal is er een arts met me bezig, dat drukte me nog meer in het besef dat ik ziek ben. Moe en depressief laat ik de klanken over me heen komen. Voel een sterke energietrechter boven mijn hoofd, die zich langzaam om mijn lichaam draait, alsof een beschermlaag zich om me heen wikkelt. Ik voel warm van binnen en voel me er veilig in. Het sluit alles wat van buiten komt af, het krijgt geen kans om binnen te komen. Beschermd door deze staat is het net of mijn lichaam langzaam begint te golven, alsof ik kan drijven op een warme zee met lichte golven. Kan mezelf eigenlijk zien dobberen, gedragen door de energie. Een bijzonder gevoel van rust alsof al mijn twijfels en zorgen buiten gesloten zijn. Ik weet niet hoe lang ik zo heb gelegen en toen ik langzaam weer met de beentjes op de grond stond, was Titia inmiddels vertrokken. Voel me licht en toch ook kwetsbaar, neem me voor om me vandaag niet al teveel te belasten. Een luxe? Of vertelt mijn lichaam dat het een noodzaak is!

Beleving van Titia:

De klanken ervaar ik als aanroepend op vele gebieden. In de stilte komen alle aspecten van jezelf, die je in je leven buiten de deur hebt gezet, naar je toe. Ze verzamelen zich om je heen en worden opnieuw aangesloten. Het zijn vele facetten die buitengesloten zijn geweest en nu, omdat jij dat toestaat, je weer van dienst zullen zijn. Alle aspecten/facetten zijn van jou, jij bent al die delen die nu verenigd willen worden. De aansluiting is gemaakt.

27 november 2006

Beleving van Auke:

Voel me vandaag wat gespannen vanwege mijn eerste dag van de bestraling. Alsof ik weer even met de neus op de feiten word gedrukt. Heb mijn ziekte min of meer losgelaten, ik voel me goed, sterk en optimistisch want afgelopen zaterdag heb ik nog gewerkt. Vind het heerlijk om fysiek bezig te zijn zonder me ziek te voelen. Begrijp waarom men zegt dat prostaatkanker een stille killer is! Je voelt er niets van. Toch moet ik vandaag naar het ziekenhuis. Het maakt me down en boos en uiteindelijk gespannen. Heb ook helemaal geen zin in een klankzangsessie met Titia, tot het moment dat zij binnenstapt. Het praten vooraf maakt me rustiger en de sessie gaat vanzelf. Voel haar klanken als een zachte deken om me heen, waardoor mijn lichaam gaat ontspannen, denk er niet meer aan wat er nog allemaal zal komen, ben in het hier en nu beland. Ontspannen en toch geaard, geen beelden, geen kleuren alleen de klanken en mijn ademhaling. Ik ben in een staat van "laat maar komen" en heb vertrouwen in wat er zal gebeuren in het ziekenhuis. Ik voel me sterk.

Beleving van Titia:

Tijdens de klanken ervaar ik een gestalte die zich over je heen buigt. De gestalte die jij bent in eenheid. De eenheid wordt veelheid die zich over je buigt, rondom je heen. Deze veelheid, die jij ook bent, tilt je boven jezelf uit, zodat je lichaam boven de behandelafel zweeft en de energie rond je lichaam circuleert. In de stilte na de klanken richt de gestalte, die jou in eenheid vertegenwoordigt, zich op en is immens groot. De aansturing vanuit het hoofd gebeurt buiten je vanuit deze gestalte. Omdat je lichaam vrij zweeft wordt je hartcentrum via de rug gevoed en je tenen fungeren als fijn afgestemde antennes, die aarde-energieën je lichaam laten binnenstromen en je onderlichaam verzorgen. Je hart en tenen en buiten jou het hoofd zijn de aandachtspunten van de circulerende energie. Je bent eenheid en veelheid, zoekend naar de juiste verhouding.

4 december 2006: 5^e Klankzang na 4 bestralingen.

Beleving van Auke:

De afgelopen dagen zat ik lekker in mijn vel, gezonde energie en voelde me sterk. Heb bij mijn laatste klant de klus geklaard met veel plezier, het deed me goed om te beseffen dat ik het werk nog kon doen. Samen met een maatje te werken, in plaats van alleen, ging mij veel makkelijker af. Toch werd me ook duidelijk dat het verantwoordelijkheidsgevoel naar mijn klanten op dit moment mij teveel is. Zie er tegen op om verwachtingen van anderen te beantwoorden. Bang dat ik het niet waar kan maken. Wat in een groot deel van mijn leven vanzelfsprekend was, begint nu te veranderen. Het opvoedstemmetje, van hard werken voor de samenleving en je best doen, begint meer en meer betrekkelijk te worden. Aandacht en verantwoordelijk zijn voor mezelf zijn voor mij nu geen keus meer. Om weer gezond te worden moet en wil ik deze weg opgaan. Het vastgeroeste beeld van willen presteren los te laten geeft me nu zoveel meer ruimte en rust. Het klopte ook met de vorige klankzangssessie, waarin ik me liet drijven op de golven van nieuwe energie. Vandaag heb ik eigenlijk een vervolgervaring, voel me heel breed, groot en ontvankelijk voor de klanken en trillingen. De band die ik om mijn middel voel en mij in twee helften doet ervaren, is verdwenen en in plaats daarvan gaat mijn buik open. Deze wordt steeds groter, een soort krater die ontvankelijk open staat. Ik zou het willen omschrijven als een grote trechter van ontvankelijke energie, het centrum van mijn zijn. Die vult zich met warmte en koestering, met beelden. Beelden van mijn dierbaren die boven die trechter kijken. Mijn inmiddels overleden vader en moeder, maar ook mijn twee zonen, mijn echtgenote en stiefzoon die mij nu in dit leven zo supporten en mij met zoveel liefde omringen. Zoveel warmte en liefdesenergie stromen de trechter binnen. Ik kan alleen maar innemen, zo confuus voel ik me. Het is alsof ze willen zeggen, zo doorgaan op deze weg, want zoals wij je liefhebben zul je jezelf ook gaan liefhebben, alleen stoppen we onze warmte in die trechter, want een beetje hulp kan je daarbij wel gebruiken. Met een volle warme buik doe ik mijn ogen weer open, weet niet hoe lang ik daar heb gelegen. Nog niet geheel beseffend wat me is overkomen, het lijkt wel een droom.

Beleving van Titia:

De klanken maken niet direct contact. Halverwege ontstaat bij je navel weefsel dat zich van daaruit omhoog werkt. Dit weefsel draait zich om elkaar en wordt afgeknelnd en gescheiden als een navelstreng die wordt doorgeknipt. Je zonnevlechtcentrum gevuld met oude “verteerde” energie verzamelt zich in die navelstreng en wordt afgeknepen. In de stilte gaat dit proces door en wordt je zonnevlechtcentrum vanuit je “antennetenen” opnieuw gevuld met energie van onderaf in een harmonisch patroon. Je zonnevlechtcentrum en alle fysieke weefsels die onder invloed staan van dit centrum kunnen zo hun functies vernieuwen – tot de juiste functie komen. De energiestroom vanuit je tenen is zichtbaar als een witte stroom die halverwege verdwijnt, oplost. Bij nadere beschouwing verdwijnt deze in een onzichtbare stroom die zich verder in je lichaam naar boven begeeft. Het gebied tot aan je zonnevlecht is het brandpunt van aandacht, en daardoor voor mij zichtbaar.

11 december 2006

Beleving van Auke:

Over het algemeen voelde ik me goed de afgelopen dagen, is mij de gang naar het ziekenhuis goed afgegaan. Alle werkdagen ben ik erop ingesteld iedere keer weer met de taxi naar de bestraling te gaan, mijn leven staat toch wel in het teken van de behandelingen. Het is voor mij prioriteit nummer één en alles wat ik daarnaast nog kan doen (in en rond het huiselijke) is mooi meegenomen. Vooral in de weekenden is het bijkomen en ontspannen, mag ik het grotendeels zelf invullen. Het lijkt me goed af te gaan, ik kom er wel door, totdat ik ontwaak door spanning en emotie, wat ik eigenlijk niet wil, maar waar ik niet aan ontkom. Gelukkig heb ik de ruimte om ook dat te voelen en te delen. Heb de neiging om alles rustig en in de hand te houden, totdat het niet langer gaat. Heb ook niet zoveel kracht meer om me daartegen te verzetten, fijn wanneer ik de ruimte heb om mijn gevoelens te delen. Vandaag komt Titia weer en hoop dat ik weer kan ervaren wat haar klanken met me doen. Voel me moe, mijn lichaamsgewicht drukt zich helemaal in de behandelafel tijdens de eerste klanken. Kan mijn eigen gewicht voelen, alsof ik gevuld ben met lood. Begin te ontspannen, voel elk plekje van mijn

lichaam en het is net of ik uit twee delen besta. Mijn middel is doormidden, heb pijn in mijn darmen. Het is alsof mijn bovenlichaam niet kan doorstromen naar het onderlichaam en vice versa.

De klanken die over me heen komen brengen mij energie. Mijn vezels beginnen te tintelen en tegelijkertijd voel ik de pijn in mijn darmen. Ze zitten mij in de weg, alsof er geen energie doorheen kan stromen. Mijn aandacht en gevoel gaan naar deze plek en langzaam lost de pijn zich op en voel ik daar energie naar binnen stromen.

Kan me steeds meer ontspannen en lichter voelen waardoor mijn lichaam weer langzaam één geheel wordt. Voel me bijna gedragen doordat er niets gevraagd en gemoeten wordt. Heerlijk is dit en wat een rust, ondanks het gerumoer in het huis, kan en wil ik ervan genieten. Het is het moment van mijn lichaam en geest die rust en balans voelen. Geen beelden of kleuren, puur mijn lichaam even zonder vermoeidheid en pijn.

Na de sessie ben ik me weer gaan voorbereiden op mijn dagelijkse rit naar het ziekenhuis met veel meer lichtheid in mijn lichaam.

Beleving van Titia:

Tijdens de klanken stroomt energie van boven om en door je heen.

In de stilte ontmoeten de energieën van boven en beneden elkaar in je zonnevlecht, die de vorige sessie geharmoniseerd is. Het is alsof de eindjes in je zonnevlecht aan elkaar worden geknoopt, de eindjes van de energiedraden, die van boven naar beneden en van beneden naar boven, bij elkaar komen. Het energieveld boven je middenrif komt voorzichtig in beeld. Je voorhoofdcentrum is een diep zwart gat, dat met de in je zonnevlecht samengekomen energiedraden wordt bekleed. Het bodemloze zwarte gat krijgt zo een energiebodem, zorgvuldig gelegd met energie vanuit de zonnevlecht.

19 december 2006

Beleving van Auke:

Ben er al helemaal aan gewend om dagelijks naar het ziekenhuis te gaan, het als een dagelijks ritme te ervaren, een onderdeel van mijn dagindeling. 's Morgens mijn activiteiten in en om het huis, veelal opruimen van overbodige zaken, 's middags mijn gang naar het ziekenhuis. Het voelt ruimer en lichter, een positief gevoel komt over me heen, alsof ik helemaal niet ziek ben, alsof er nieuwe krachten komen opdrijven.

Om 12.00 uur stop ik, ga me voldaan douchen, omkleden en eten om vervolgens weer naar het ziekenhuis te gaan. Ook daar vind ik het minder zwaar om al die zieke mensen te zien, die op hun bestraling zitten te wachten. Wanneer ik weer thuis ben ± 16.00 uur, sta ik mezelf toe om te gaan rusten tot het avondeten. Heerlijk dat ik van mezelf mag rusten en niets hoeft!

Zo ook ervaar ik de klankzangsessie. Volkomen ontspannen laat ik mij badderen in de klanken. Even denk ik, er **moet** toch iets gebeuren (stemmen, kleuren, beelden enz.), mijn oude ik komt even boven, maar al gauw keer ik terug in ontspanning. Dat is **het gebeuren** en dat is de waarde van deze sessie. Met heel veel rust en voldoening geniet ik van deze staat van zijn. Heb nog een tijdje zo gelegen om daarna in ontspanning mijn dagelijkse ritme weer op te pakken.

Beleving van Titia:

Het zijn krachtige regulerende, gedecideerde klanken. Energie verzamelt zich rond je navel. Waar in een vorige sessie de navelstreng verscheen ontstaat nu een harmonisch vlechtwerk dat omhoog wordt getild. Onder het vlechtwerk wordt het tere weefsel zacht gereinigd. Het vlechtwerk wordt niet aangetast en aangeraakt. Het gebied onder de basis wordt geschoond.

Boven je kruin ontstaan codes, geschreven coderingen die naar de zonnevlecht geseind worden, maar niet regelrecht daar heen kunnen en via een omweg, de linkerkant, de zonnevlecht bereiken. Het is alsof de codes afgezwakt dienen te worden, voordat zij aankomen.

De energiebaan links, vooral het linkeroog wordt sterk voelbaar. Het linkeroog – voertuig van mentale energie.

27 december 2006

Beleving van Auke:

Voelde me al een paar dagen heel goed na de vorige sessie. Opgewekt ging ik nog voor de laatste keer naar de acupunctuurarts. De 8^e behandeling voelt voor mij ook als de laatste, het heeft mij in balans gebracht. De arts en ik waren het er samen over eens, dat er een gebalanceerde energiestroom aanwezig was. Mocht het lichamen slechter gaan door bv. bijwerkingen, kan ik altijd de behandeling weer oppakken. Het is net alsof ik weer een stapje verder ben. Ook mijn lichaam voelt alsof er niet meer aan mij gedokterd moet worden.

Vandaag is de sessie met Titia weer een nieuwe beleving. Het duurt even voordat ik kan waarnemen dat er via mijn linkervoet, mijn been in, kleine cirkels binnendringen, die naarmate ze verder in mijn lichaam dringen, steeds groter worden en uiteindelijk via mijn kruin weer naar buiten stromen. Kan er niet direct een verklaring aan geven, vind het wat vreemd maar de cirkels worden steeds groter. Het blijft maar doorgaan, totdat uiteindelijk mijn hele lichaam zich in een grote cirkel bevindt en er ook geen cirkeltjes meer via mijn linkervoet instromen. Er is alleen een grote cirkel om mij heen. Het voelt net als een heelheid, alsof ik me compleet voel. Moest naderhand denken aan het begin van de sessies, waarin ik twee helften voelde. Een boven- en onderlichaam, alsof mijn ziekte mij in twee helften had verdeeld. In die grote cirkel voel ik me geborgen, voel me warm, een goede doorstroming en beschermd alsof er van buitenaf geen bedreiging meer is, maar dat er wel van alles gaande is. Ik laat het maar gebeuren, het voelt goed. Misschien wordt er wel voor mij gezorgd!

Beleving van Titia:

De klanken geven afwisselende hoedanigheden weer. De aspecten van jezelf komen met een hogere frequentie dan in de vorige sessie, waar de aansluiting ontstond, om je heen staan.

In de stilte zijn de aspecten aan het hoofd- en voeteneinde met elkaar in contact en communiceren met elkaar door middel van vonken. De signalen worden in je lichaam opgevangen en “binnengehouden”. Er lekt niets weg en elk energiecentrum wordt aangeraakt. Hart en zonnevlecht geven een soort vuurwerk van blauw-witte vonken, speels en blij omhoog. De zonnevlecht wordt moe en het hartcentrum neemt het over. De vonken gaan over in fijne waterdruppels – zuiverende, sprankelende waterdruppels.

De aspecten van jezelf smelten samen tot een lichtring om je heen en beschermen de innerlijke communicatie die op gang is gebracht.

2 januari 2007

Beleving van Auke:

Een paar dagen niet zo lekker gevoeld, wat pijn in mijn keel en klink wat verkouden. Voel meteen mijn bezorgdheid, want mijn darmen zijn ook wat geïrriteerd, kan ook lang niet alles eten en drinken. Voel me kwetsbaar alsof mijn lichaam aan het vechten is tussen gezond en ongezond (het goede en het kwade). Dit gebeuren kan ik ook in de sessie van vandaag waarnemen.

In het gebied van de bestraling is het net alsof ik zwarte en witte bolletjes zie, die om elkaar heen vliegen. Er is duidelijk een soort strijd gaande. In eerste instantie schrik ik er wat van, vooral van die zwarte bolletjes, ze komen negatief over. In tweede instantie lijkt het erop alsof die bolletjes symbool staan voor het weefsel dat in beweging is. Krijg er een positief gevoel over, want mijn lichaam is erg bezig weer gezond te worden. Het is alsof er iets tegen me zegt, laat het maar gebeuren, je lichaam is heel druk bezig. Nadat ik nog een tijdje zo heb gelegen, realiseer ik me dat er iets gaande is van heelheid die indaalt naar de plek die bezig is te genezen. Het klopt met wat ik op sommige dagen aan mijn lichaam voel, namelijk dat ik helemaal niet ziek ben. Dagen waarin ik me nog nooit zo goed gevoeld heb. Een gevoel van gelukzaligheid, van thuiskomen!

Beleving van Titia:

Tijdens de klanken komt uitwaseming tot stand vanuit het liggende lichaam omhoog.

In de stilte laat de uitwaseming zich zien als wat taaie witte substantie. Wanneer ik mijn armen naar opzij uitstrek, worden mijn handen gegrepen en het beeld van de handen ineenslaan breidt zich uit in een grote kring om je heen.

De ineengeslagen handen symboliseren saamhorigheid en die saamhorigheid zorgt ervoor dat jij omhoog komt van de behandeltafel, waardoor het energetisch weefsel onder je verschoond wordt. Dit verschoonde weefsel staat in contact met de weefsels in je lichaam, die zo vernieuwd worden. Kruin en stuit houden tijdens dit proces de wacht. Alle weefsels zijn wit, maar van een fijnere substantie dan van de uitwaseming.

8 januari 2007

Beleving van Auke:

De laatste dagen voel ik me erg goed, voel me in balans. Het traject van bestraling komt in een eindfase en eigenlijk verlang ik er ook naar, wil weer in een normale dagindeling en dingen doen die ik graag wil. Het heft in eigen hand nemen alsof ik niet ziek geweest ben, zo voelt het op dit moment voor me. Sterk en energiek, wil graag weer sporten, mijn energie begint te borrelen. Voel me volwaardig naar mezelf en naar mijn omgeving, alsof ik nu genezen ben.

Zo lig ik op de behandeltafel met zoveel energie, dat ik moeite heb me te ontspannen bij de eerste klanken van Titia. Vind het prettig om te horen, maar het duurt een tijdje voordat ik me eraan kan overgeven. Mijn energie is net een euforie van gezondheid en in die heelheid begin ik langzaam te ontspannen.

Denk eerst dat er niets zal gebeuren door de klanken, maar de trillingen ervan dringen langzaam mijn hoofd binnen en gaan mijn voeten weer uit. Een aangenaam gevoel in mijn lichaam, een warm klankbad. Het is ook net of mijn lichaam aan het dobberen is, alsof ik gedragen wordt door de golven, een soort wave van mijn hoofd naar mijn tenen waarin ik me gewichtloos voel. Het lijkt wel of ik beloond word met warmte en lichtheid na al die weken van spanning en inspanning. Word er emotioneel van, ontroering en blijdschap deinen mee op de golven door mijn lichaam.

Een bijzondere ervaring, het maakt me blij en opgewekt, zie ook niet meer zo de noodzaak weer naar het ziekenhuis te gaan, voel me eigenlijk wel genezen!

Beleving van Titia:

Afwisselende klanken klinken krachtig en zacht strelend. Er komt een innerlijk ordenend proces op gang. Je cellen, zichtbaar als witte deeltjes, reageren op de zuivere witte sluier*) die boven je golft. Alle witte deeltjes groeperen zich vreugde- en verwachtingsvol, klaar om de zuivere energie te ontvangen. Je cellen maken zich van top tot teen gereed om te ontvangen en worden in trilling verhoogd – minder dicht. Vanuit je tenen komt de metalen plaat weer in beeld, die nu wordt uitgerekt – en daardoor smal wordt – in een boog naar je kruin. Zo ontstaat er een klankboog van je voeten naar je kruin. Al je cellen voelen zich beschermd en vertrouwd, waardoor ze iets van hun dichtheid loslaten en subtieler worden. Deze klankboog heeft een aansluiting direct aan tenen en hoofd. In een steeds hogere trilling zetten evenwijdige klankbogen zich in vele lagen voort, alle verbonden met tenen en hoofd.

*) In de eerste sessie was de sluier stoffig en vervuild en in de vorige sessie is het weefsel verschoond.

15 januari 2007

Beleving van Auke:

Heb me de afgelopen dagen slecht gevoeld, vooral fysiek had ik nogal pijn in mijn onderbuik. Ondanks dat ik rekening houd met eten, niet teveel vet, koffie en groenten (uien, prei, bonen etc.) die mijn darmen kunnen verstoren. Een opgeblazen gevoel in mijn darmen, die me in de nacht wakker hielden van de pijn en overdag was ik niet fit, niet voldoende energie om enigszins actief te zijn. Alsof al mijn energie werd opgezogen door mijn fysieke ongemak, het maakte me moe en kwetsbaar.

Kon er wel naar kijken waardoor ik zag dat mijn lichaam nog erg fragiel is, ondanks dat het de week ervoor zo sprankelend en sterk voelde en dacht dat 25 keer bestralen wel voldoende was. Begin te twijfelen over al dat bestralen, het tast tenslotte ook mijn goede weefsels aan. Of misschien heb ik toch uitzaaiingen in mijn darmen? Op alle fronten voelde ik me ziek en moe, ik wil geen gedokter meer! Laat me maar met rust, was het enige wat ik dacht en bleef in bed.

's Ochtends zou Titia komen en normaal had ik me daarop voorbereid en op de behandeltafel gelegen. Nu lig ik in bed en blijf liggen, het maakt me niets meer uit, normaal zou ik me er enigszins gênant onder voelen. Heerlijk dat ik kan blijven liggen, waardoor ik me kan ontspannen en de klanken kan innemen die mij nog dieper doen ontspannen. Het is ook een houding die minder druk op mijn darmen geeft.

Het grootste geschenk van deze sessie is **de ontspanning**, voel me lichter en zachter worden, zowel fysiek als mentaal. Dit is exact wat ik nodig heb en wat ik mezelf niet heb kunnen geven, rust in mijn hoofd en in mijn lichaam.

Ondanks dat ik over voldoende rustgevende muziek beschik en regelmatig er naar luister zou dit nu mij irriteren. Ik ken de geluiden waardoor ik mij onvoldoende kan ontspannen en me daarover weer kan gaan ergeren.

De klanken van Titia zijn zo verschillend van tonage dat ik daar geen vat op krijg, waardoor de trillingen ervan over en in me neerdalen naar ontspanning en lichtheid. Mijn lichaam voelt daarna minder gespannen, nog wel beurs en moe maar net voldoende om 's middags weer bestraald te worden zonder verzet of irritatie, een hele overwinning.

Beleving van Titia:

Tijdens de klanken verschijnt een lichtpunt in je hart, dat het zware rode volgelopen gebied van de darmen verlicht. De energie wordt aangetrokken door het lichtpunt, waardoor druppelsgewijs laag voor laag de zwaarte wordt opgenomen in het hart.

In de stilte gaat dat proces door en er ontstaat een lichtende driehoek vanuit de punt in het hart. De lichtlijnen gaan vanuit het hart naar buiten toe en komen via de oren in het midden van je hoofd samen. In je hoofd worden de energieën vanuit het darmgebied en via je hart getransformeerd, waardoor de lichtenergie vrij circuleert in de driehoek.

Door de energetische ontlasting van het darmgebied ontstaat er een tweede driehoek met de punt in de stuit. De lichtlijnen lopen naar buiten toe en komen samen in de zonnevlecht. De energie kan daar weer stromen.

23 januari 2007

Beleving van Auke:

Voelde me de afgelopen dagen erg goed, zowel geestelijk als lichamelijk in balans. Vandaag de laatste dag van de bestraling en vreemd genoeg zou het feestelijk moeten zijn, maar voelt het als vanzelfsprekend! De laatste 14 dagen vond ik het al overbodig, voel me gezond en fit en ervaar deze periode van bestraling als onnodig en een aantasting van mijn gezonde lichaam. Even voelde ik verzet en boosheid, doch het gesprek met de begeleidend arts bepaalde uiteindelijk mijn berusting.

Vanmorgen voordat de sessie begon voelde ik me wat onrustig, maar op het moment dat ik ga liggen kom ik in een heerlijke ontspanning. Het doet me goed om me aan de klanken over te geven. Voel veel energie via mijn kruin binnen komen, het verwarmt me en het wordt licht in mijn bovenlichaam. Ter hoogte van mijn onderbuik waar ik nog steeds een gevoel heb van geïrriteerde darmen, wordt de lichte kleur zwart (donker). Alsof er verschroeide plekken zijn. Plekken die aangetast zijn en waar energie maar moeilijk kan binnendringen. Kan min of meer waarnemen dat mijn gezonde delen ook zijn aangetast door de bestraling. Mijn vermoeidheid en kwetsbaarheid benadrukken dit, ik moet hiernaar luisteren, goed voor mezelf zorgen, mijn grenzen duidelijk krijgen en ernaar leven.

Het doet me goed om de klanken te ontvangen, het geeft mijn lichaam rust en ontspanning, een helende werking op die zwarte plekken.

Beleving van Titia:

Gaandeweg de klanken komt de klankboog weer in beeld. Vanuit je tenen in een boog naar je kruin, waar de verankering plaatsvindt.

In de stilte komen vanuit de klankboog de juiste trillingen je lichaam binnen – de juiste frequentie in de juiste hoeveelheid. De klanken hebben de energetische boog zichtbaar gemaakt en in trilling gebracht.

Dit bespelen van de snaar doet een boog in spiegelbeeld ontstaan. Dit beeld kun je vergelijken met een trillende snaar in een boog onder je lichaam van tenen tot kruin. De trillingen komen vooral je hartcentrum binnen en in mindere mate bij je stuitcentrum. Het brengt een uitlijning – een afstemming – een evenwicht tot stand. Alles wordt in juiste verhouding gebracht met je kruin als ankerpunt.

30 januari 2007

Beleving van Auke:

Hoef niet meer elke dag naar het ziekenhuis, voelt vreemd aan. Besef dat ik ook op de automatische piloot die regelmaat heb voltooid, alsof ik elke dag naar mijn werk moest. Het heeft me in ieder geval geholpen om dit traject door te komen, het is klaar en ik hoef even helemaal niets. Probeer weer wat balans te vinden in de vrije dagen, ondanks de lichamelijke ontwenning.

Heb nog steeds last van mijn darmen, voel me kwetsbaar. Toch ook een goed gevoel dat ik nu zelf mijn leven mag bepalen en inrichten. Ik heb veel zin om dit aan te pakken. Naast de momenten van vermoeidheid stroomt er een hoop energie door me heen, vooral vanmorgen tijdens de sessie.

Het is alsof ik trillend van energie op de behandeltafel lig en de klanken over en in me komen. De klanken die mijn zwarte plekken aanraken en de energie die ernaar toe stroomt, alsof langzaam het zwarte lichter wordt. Het voelt alsof ik steeds dichterbij mijn essentie kom, de essentie van wie ik nu ben, wat ik nu wil. Alsof ik een nieuw leven ben binnen gewandeld en het oude niet meer wil, het geeft me een gelukkig gevoel om veranderd te zijn. Niet meer dat dwangmatige van doorzetten, schouders eronder en hopen op andere tijden. In het hier en nu zijn en leven naar wat ik aankan, is wat ik me tijdens deze sessie realiseer. Het hoeft niet meer, het mag zoals ik het wil.

Beleving van Titia:

Bij de eerste klanken is er gelijk een energiestroom in je van liefde en warmte naar jezelf toe. Het harmonisch vlechtwerk van de zonnevlecht komt naar boven alsof delen van het vlechtwerk worden opgeblazen. Boven je lichaam uitkomend beschermen en koesteren de delen elkaar.

Bij de krachtige ferme klanken krijgt de energie meer doorstroming en verdwijnt de zonnevlecht als aandachtspunt. Over je hoofd ontstaat een soort helm die je kruin vrijlaat en in een punt uitloopt tot boven je neus. De zachte klanken strelen je hele systeem.

In de stilte ontstaat bij je hartcentrum een slot dat door een sleutel geopend wordt, waardoor alle hartsenergie naar achter uit je systeem vrijkomt. In de helm ontstaat een opening ter hoogte van het voorhoofdcentrum waaruit een blauwwit licht als een straal naar buiten komt. Uit je tenen straalt met een zelfde intentie blauwwit licht met kracht omhoog als vuurwerk. Je liefde voor de aarde, het menszijn, voor jezelf, komt vrij en is van een intense kracht. Kiezen voor jezelf brengt dit alles teweeg.

5 februari 2007

Beleving van Auke:

De energie die ik de afgelopen dagen heb gevoeld en die zo overweldigend was, vloeit langzaam weg. Het maakt plaats voor vermoeidheid, waar ik moeite mee heb om dat te accepteren. Van diverse kanten hoor ik dat dit bij het genezingsproces hoort, maar toch voel ik me teleurgesteld. Zie ook mijn valkuil, dat ik weer zoveel wil en van mezelf vraag. Ben nog zo mijn balans aan het zoeken, maar ook aan het herstellen.

Vanmorgen tijdens de sessie voel ik de zwaarte van mijn lichaam zakken in de matras. Mijn benen doen zeer van de ballast van mijn lichaam, het voelt zo heerlijk om te liggen.

Tijdens de klanken voel ik zoveel energie via mijn kruin binnen komen, langs mijn ruggegraat door mijn benen en mijn tenen weer naar buiten gaan. Alsof ik word doorgespoeld met lichte vloeistof en uiteindelijk zwarte vloeistof mijn tenen weer uitgaat.

Ik laat het maar over en door me heen gaan, geef me eraan over. Ben te vermoeid om te zoeken naar wat het betekent en waar het allemaal vandaan komt. Het zal er allemaal wel bijhoren en zo kan ik mij aan de klanken overgeven, het doet me goed.

De hele dag heb ik me erg moe gevoeld en besef daarmee dat ik er nog lang niet ben en nog veel herstel nodig heb.

De periode vanaf mijn operatie in september '06 tot nu toe heeft een grote impact op mijn leven, zowel fysiek als geestelijk!

Beleving van Titia:

Totaal andere, lastig te omschrijven klanken brengen een zigzag lopende lijn, een regelmatige driehoekzigzag van bovenaf naar beneden in beeld. Van onderaf uit je stuit door je onderbuik tot aan je sacrale centrum – tweede chakra – komt de kop van een zwarte slang omhoog die de overhand wil hebben. Het wordt me duidelijk dat de zwarte slang je biologische mannelijkheid symboliseert en de zigzaglijn je energetische mannelijkheid. Vervolgens wordt de zigzaglijn omgezet in vloeiende soepele energiedraden, die van bovenaf vloeiend bewegen naar de kop van de zwarte slang, die ontspant en zich terugtrekt. De vloeiende witte ronde bewegende draden zijn het symbool van de vrouwelijke energie, welke de biologische mannelijkheid tot rust brengt. De vrouwelijke energie trekt de mannelijke energie omhoog vanuit het sacrale centrum naar het keelcentrum, dat duidelijk in verbinding staat met je voorhoofdcentrum, waar in de vorige sessie vanuit het gat in de helm een lichtstraal naar buiten kwam. Dikke soepele lichtkabels lopen van keel naar voorhoofd en kruin en weer terug in een gesloten systeem.

In de stilte gaat deze beweging door en veroorzaakt een schonen van de verbindingen. De dikke soepele kabels bestaan uit ontelbare fijne lichtlijnen met subtiele kleuren, die om en om oplichten en in beweging zijn.

20 februari 2007

Beleving van Auke:

De laatste klankzangsessie is alweer 14 dagen geleden. De griepgolf heeft mijn huisgenoten geveld en uiteindelijk moest ik er ook aan geloven.

Normaliter ben ik er wel tegen bestand, als ik goed in mijn energie zit (aan het werk en veel buitenlucht). Vreemd is het als je je wat kwetsbaarder voelt en gevoeliger, want ik zag het aankomen. Geen weerstand en dus gevoeliger voor lichamelijke en psychische onbalans. Mijn lichaam is fragiel na de bestraling, het is anders dan in mijn normale gewende doen.

Kon me niet meer verzetten, een gevoel alsof ik naar alle kanten kon omvallen. Door die griep kon ik weinig (ver)dragen, alles was me teveel, in bed liggen was de enige plek waar ik me enigszins prettig kon voelen.

De behandelingen in het ziekenhuis zijn afgelopen, ik was klaar dacht ik, doch het herstel is een nieuwe fase en dat valt meer tegen dan ik gedacht had.

In plaats van opbouwen is het met name door de griep een terugval, weer opnieuw opbouwen dus. Wat kost dit een energie en kracht!

De sessie van deze ochtend geeft me rust, even niets doen en de klanken over me heen laten komen. Terug komen in mijn basis of anders gezegd gewoon weer thuiskomen.

Steeds maar weer naar binnen gaan, omdat de buitenwereld op dit moment voor mij onveilig en onzeker aanvoelt. Ben nog niet degene die iets te geven heeft en de klanken stimuleren en bevestigen mij dat het noodzakelijk is om naar binnen te gaan. De enige weg om te kunnen helen en het voelt fijn om me daaraan over te geven.

Beleving van Titia:

Bij de eerste klanken verschijnt de klankboog weer, een stevige snaar die bespeeld wordt en in trilling wordt gebracht, waardoor de trillingen op de juiste plekken je lichaam in worden gevoerd. Deze eerste heftige trillingen dringen diep door in de cellen van bepaalde gebieden in je romp. Transformatie vindt plaats door de

schonende werking van de ingebrachte trillingen. De zachte klanken strijken de snaar aan en mobiliseren harmonische trillingen die de cellen opnemen voor communicatie. De energieën stromen naar je hoofd en van daaruit komt het signaal vrij te communiceren. De cellen die de krachtige trillingen hebben ontvangen en geïntegreerd, geven deze in een bepaald patroon door aan de andere cellen, waardoor deze geactiveerd worden hetzelfde te doen.

De aspecten van jezelf die je ooit allemaal buiten de deur had gezet, zijn nu zichtbaar geïntegreerd en tot werkzaamheid gebracht door de klanken. De diversiteit van de klanken vertegenwoordigt de verschillende verinnerlijkte aspecten, die nu in jezelf actief zijn.

21 februari: *telefoongesprek naar aanleiding van de uitwisseling van ervaringen*

In dit gesprek wordt mij opnieuw duidelijk hoe krachtig oude patronen aan ons kunnen “trekken”. Hoe makkelijk de buitenwereld (in Auke’s geval) ons kan wegtrekken van de innerlijke processen, waardoor wij deze niet kunnen waarnemen.

6 maart 2007

Beleving van Auke:

Voldaan gevoel na 10 dagen vakantie (wintersport) een gezonde vermoeidheid en een opgewekte energie. Was wat bezorgd voor de vakantie over mijn fysieke conditie. De reis ernaar toe viel uiteindelijk mee en bovendien het gevoel om helemaal de sfeer van ziek zijn achter mij te laten, deed me goed.

Wat ik aan bagage had meegenomen was het gedoseerd omgaan met mijn energie, vooral de fysieke inspanning van het skiën gaf mij als sporter precies weer, dat ik mijn conditie helemaal opnieuw moest opbouwen. Ik moest er weer wat voor doen, een positieve inspanning waar ik mij goed en blij bij voelde. Een balans van inspanning en rust heb ik mij eigen gemaakt en past in mijn nieuwe levenshouding. Mijn zelfvertrouwen begint weer te groeien en kijk weer wat blij in deze wereld, die een tijd ver weg is geweest. Voldaan laat ik de klanken van Titia over me heen komen maar ook wat ongeduldig vanwege de hoeveelheid aan energie. Wil bewegen, aan de slag, werken in en rond het huis. Uiteindelijk vind ik de klanken prettig en geleidelijk voel ik me ontspannen. De energie stroomt door mijn hele lichaam, vanaf mijn kruin naar mijn voeten naar buiten en uiteindelijk ook buiten me, alsof ik in een cirkel terecht kom. Voel nergens meer een blokkade, de cirkel is rond.

Beleving van Titia:

Ferme klanken, stevig neergezet, brengen ordening aan in het zonnevlecht- en sacrale gebied. Iedere cel in dat gebied neemt zijn plaats in, krachtig en nauwgezet. Na de stevige klanken volgen zachte strelende klanken, die vanuit het hartgebied liefdevolle omarmende energie langs de cellen in het bovengenoemde gebied doen stromen. Deze energiestroom ontspant de cellen waardoor zij toegankelijk worden voor deze uit het hartgebied stromende energie. Alle aandacht ligt bij het gebied vanaf het hart tot aan de stuit.

In de stilte klopt het hart in de stuit en deze pulsering maakt dat de onderrug vervuilde energie uitwasemt en zo mee kan pulseren en open komt te staan voor de onderling juiste verhouding van de cellen. Evenwicht tussen de mannelijke en vrouwelijke energie is op gang gebracht.

12 maart 2007

Beleving van Auke:

Vreemd, enkele sessies terug had ik nog veel last van bijverschijnselen met name aan de voorzijde, mijn buik en darmen voelden pijnlijk en geïrriteerd aan en moest ik erg alert zijn op wat ik at. De klanksessies toen, verzachtten die klachten door de ontspanning en verdwenen uiteindelijk. Het was alsof het weefsel aan het herstellen was.

Nu heb ik diezelfde klachten aan de achterzijde, pijn in mijn onderrug, het gebied waar ik ook bestraald ben. Ben dus nog niet geheel hersteld, maar het brengt me niet zo uit mijn evenwicht. Vind het eigenlijk wel logisch ondanks dat de pijn niet erg prettig is. Probeer zoveel mogelijk te ontspannen en te rusten. Regelmatig

neem ik een hete douche op mijn onderrug want die voelt koud aan. Goed voor mezelf zorgen is nu mijn dagtaak, mijn beperkingen accepteren.

De klankzangsessie is daar vanmorgen een onderdeel van en kan mij daar volledig aan overgeven. De klanken zijn een ondersteuning in dit proces, ook in dit gebied is het aan het helen. Door niet te vechten maar te accepteren, de klanken en trillingen in ontspanning te ontvangen, verzachten mijn rugpijn.

Beleving van Titia:

Al bij de eerste klanken verschijnt een stevige witte navelstreng, als een wit gevlochten koord, die direct weer uit beeld verdwijnt. De klanken zijn achtereenvolgens sterk en zacht, diep en ijl. Stuk voor stuk verklanken zij de gelaagdheid in je. De aandacht gaat naar de zonnevlecht en de nieren. De nieren hebben een basis van oude achtergebleven energieën die willen vasthouden aan het oude. Oude emoties, oude patronen. Het oude fundament weerhoudt de doorstroming van nieuwe energie, maar de nieuwe toegevoegde energie brengt beweging in het oude.

In de stilte wordt duidelijk dat de oude energie door de navelstreng, die weer in beeld is gekomen, wordt afgevoerd. Tegelijkertijd ontstaat er werking in de nek, in je keelcentrum en het is of je het uit wilt schreeuwen. Dit naar buiten brengen heeft te maken met informatie via je kruin die langzaam aan weerkaatst kan worden door de zonnevlecht, na de opruiming via de navelstreng. Nu zit er nog een filter voor die dienst doet bij de opruiming maar tevens een belemmering vormt voor de inkomende energie via de kruin.

19 maart 2007

Beleving van Auke:

Betrekkelijk snel zijn mijn rugklachten toch verdwenen. Vreemd eigenlijk, terwijl ik dit schrijf besef ik ook dat het ons mensjes eigen is zo snel mogelijk van klachten of pijnen af te willen zijn. Wil mezelf nu ook niet als een positivo neerzetten maar mijn ervaring in dit ziekteproces wel weergeven.

Pijn is een signaal, het lichaam vraagt aandacht en verzorging en de genezer zit in jezelf. Met hulp van media, zoals de acupunctuur en de klankzangsessies ben ik aan het genezen. De tijdsduur is ondergeschikt aan de manier waarop je er mee omgaat. Het is trouwens alweer een half jaar geleden dat mijn klachten begonnen en mijn wereld instortte en tot nu in een andere dimensie heb geleefd.

Vanmorgen tijdens de klankzangsessie zie en voel ik een ommekeer, geen klachten van pijn, maar ontspanning en lichtheid, voel me vrij. Kan ik in al mijn cellen de trillingen van de klanken voelen, bewustzijn van het gehele lichaam. Het is net alsof ik meedein op de klanken van Titia, het is één geheel. Grappig eigenlijk dat woord geheel, het betekent ook geheeld zijn voor mij.

Beleving van Titia:

Vanuit de zonnevlecht verschijnt bij de eerste klanken, waar eerder de navelstreng was, nu een witte regelmatig gedraaide hoorn eindigend in een punt. Een spiraal gedraaide, een afspiegeling van de hoorn van de eenhoorn. Deze hoorn houdt de klankboog (ook weer in beeld) omhoog, zodat de boog geen boog meer is, maar een snaar boven en onder het middenrif, ondersteund door de hoorn in het midden. Omdat de boog in het midden omhooggehouden wordt, krijgt het hartgebied meer ruimte en straalt trillingen uit die de snaar hoger doen klinken. Vanuit je tenen wordt de snaar gestemd, waardoor de klankboog in zijn totaliteit in trilling wordt verhoogd en zich opheft tot in een hogere laag.

26 maart 2007

Beleving van Auke:

De afgelopen week heb ik me wederom goed gevoeld. Vrij van lichamelijke na- en bijwerkingen. Heb een gevoel van ruimte, de zorg over mijn ziekte is naar de achtergrond verschoven, mijn energie wil vooruit en is ondernemend. Het is tevens een test voor mij, of ik niet direct weer teveel wil. Door mijn ziekte is het net alsof ik weg ben geweest en een pas op de plaats heb moeten maken. Mijn lichaam die de tredmolen van jaren

hard werken en verantwoordelijkheden naar mijn omgeving tot stilstand heeft gebracht. Ik vraag me af of dit een natuurlijke verandering of een hogere beschermende macht is, die je zou kunnen omschrijven als een helende engel. Wel nu ik weer ben wedergekeerd zie ik de achterstallige chaos, vooral in praktische zin in en rond het huis. Opruimen, schoonmaken, mooi maken, zaken en spullen die er niet meer toe doen, weg ermeel! Licht en ruimte in mijn gevoel, waar ik mee aan de slag wil in een tempo dat nu, gelet op mijn conditie, bij me past. Voor mij een grote stap om niet weer mezelf voorbij te hollen, maar ook mijn rusttijden te nemen, want mijn lichaam vraagt erom.

Een bewustzijn dat ik mezelf eigen moet maken, op een gezonde manier leven.

De gesprekken met Titia, die meestal voorafgaan aan de klankzangsessies, werken voor mij zeer verhelderend en kloppen vaak ook met het verloop van de sessie.

Vanmorgen tijdens de sessie zat mijn hoofd vol met inzichten, plannen en bijna opgekropte opwindende energie in mijn keel, oftewel levensenergie die naar buiten wil. Tijdens de klanken voel ik de energie door me heen stromen tot aan mijn keel. De klanken die over en in me komen ontspannen langzaam mijn keelchakra waardoor mijn gehele lichaam begint door te stromen. Alsof ik in een cirkel van energie terecht kom, waardoor ik mezelf als een heelheid ga ervaren. Het is klaar! De sessies hebben hun werk gedaan!

Het is rond en opmerkelijk is, dat voor het eerst na een sessie ik in een zacht en volledig ontspannen zijn, in slaap ben gevallen.

Vol vertrouwen en in de lichtheid van het leven zelf.

Beleving van Titia:

De inmiddels al zo bekend geworden klankboog is direct aanwezig en de boog wordt bij de voeten in trilling gebracht. De grondtoon klinkt en boven het middenrif klinkt die een octaaf hoger. Grondtoon en octaaf klinken gelijktijdig boven en onder als één. Zo ben **jij** nu deze klankboog van top tot teen en is deze niet meer boven je zoals in de vorige sessies. In het octaaf klinkt de grondtoon en in de grondtoon klinkt het octaaf. In de stilte worden alle tussenliggende tonen verzameld rond je hart. Aan de achterkant van het hartcentrum ontstaat een bloem en in de bloembladen worden de tonen opgenomen en klinken naar jezelf toe. Trillingen gaan van onder naar boven en van boven naar onder in een harmonische beweging door je gesloten systeem. Je klinkt in harmonie en evenwicht met jezelf.

HET DOEL VAN ERVARING IS OPENBARING